

2. Відкрити сторінку в браузері з онлайн генератором QR кодів.
У браузері переходимо на сторінку генератора QR кодів [2].

Після переходу на потрібну сторінку обираємо розділ «URL-адрес», вводим потрібну URL-адресу відповідному полі та натискаємо клавішу «Генерировать». Згенерований QR код з'явиться на у відповідному полі.

По натисненню клавіші «Скачать» відкриється зображення. При натисненні на зображення ПКМ розкриється контекстне меню у якому можна обрати один із варіантів дій:

- «Зберегти зображення як...» - ви обираєте місце куди, зберегти зображення окремим файлом.

- «Копіювати зображення» - зображення буде додано в «Буфер обміну», звідки його легко додати в середовище Microsoft Word.

Наступний крок - це додавання QR кодів до створених інструкційних карток. QR код вставлено у вигляді малюнку, як показано на рисунках 1 і 2.

Учень при скануванні коду з друкованої інструкційної картки перейде до мультимедійних матеріалів, які знаходяться на Диску Google.

Для доступу до Диску Google з цифрового варіанту необхідно до зображень QR прикріпити відповідні їм посилання. У такому випадку учень при натисненні на картинку QR коду буде спрямований до мультимедійних матеріалів, які знаходяться на Диску Google.

Такий підхід до створення дидактичних матеріалів широко використовується в освітній галузі через його доступність та зручність у користуванні. Сучасні методичні посібники та учнівські зошити мають QR коди для доступу до додаткових мультимедійних матеріалів.

Використовуючи представлений алгоритм дій ви зможете самостійно створити такий мультимедійний матеріал. Контент створений вами контент буде відповідати конкретним освітнім потребам.

Перелік використаної літератури

1. Литвинова С. Г. Хмарні технології як засіб розбудови інноваційної школи [Електронний ресурс] / С. Г. Литвинова. – Режим доступу: http://www.zoipro.zp.ua/pages/el_gurnal/pages/vip14.html. – Назва з екрана.

2. Генератор QR кода – Режим доступу: <https://www.qr-code.com.ua/> – Назва з екрану

3. Легкий і безпечний доступ до всіх ваших матеріалів. – Режим доступу: https://www.google.com/intl/uk_UA/drive/ – Назва з екрану.

4. Трудове навчання 5-9 класи : практичний посібник для вчителів / С. М. Дятленко, В. М. Лещук, О. Ю. Медвідь.-Харків : Видавництво «Ранок», 2017.-128 с.

УДК 378.04:377]:7.012

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Гриценко Лариса Олександрівна
Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка
м. Полтава

Анотація. У статті розкрито значення дизайнерської діяльності майбутніх фахівців професійної освіти, що є важливою передумовою й показником його готовності до професійної діяльності. Визначено мету, завдання та функції дизайнерської діяльності майбутніх фахівців дизайнерського профілю у дизайн-освіті.

Ключові слова: дизайн-освіта, дизайнерська діяльність, фахівці професійної освіти, заклади професійно-технічної освіти.

Головне завдання сучасної системи професійно-технічної освіти – підготовка кваліфікованого, конкурентоздатного фахівця, який не лише володіє певним рівнем знань, умінь і навичок, але й може практично застосувати їх в своїй професійній діяльності. За умов якісних змін, широкомасштабних технологічних інновацій, що відбуваються в сучасному суспільстві, економіці, промисловості професійна освіта має забезпечувати формування сукупності інтегрованих знань, умінь та якостей особистості – професійну компетентність фахівця, зокрема майбутнього фахівця професійної освіти дизайнерського спрямування.

У контексті специфіки професіоналізму педагога дизайнерського профілю варто звернути увагу на його майстерність при виконанні функцій професійної діяльності, що безпосередньо пов'язано зі здатністю до проєктно-художньої творчості. Така здатність лежить в основі складників освітньо-кваліфікаційної характеристики випускника закладу вищої освіти, який має спеціальну дизайнерську підготовку і володіє певною сукупністю знань, умінь і навичок та готовий застосувати їх на практиці у сфері дизайну.

Мета дизайнерської діяльності майбутніх фахівців професійної освіти – забезпечення країни якісним трудовим потенціалом шляхом задоволення потреб особистості, суспільства і держави в освітніх послугах підготовки з орієнтиром на формування творчої, духовно збагаченої особистості. Нині роботодавці віддають перевагу випускникам закладів професійно-технічної освіти, які вже з перших днів роботи за фахом здатні компетентно, ефективно і відповідально виконувати складні виробничі завдання дизайнерського спрямування.

Сучасна педагогічна дизайн-освіта, на думку вчених (С. Антонович, А. Новікова, І. Савенко, В. Тименко, В. Титаренко, А. Хворостової, В. Чебишевої, С. Чирчик, А. Шевченко та ін.), є здатною забезпечити освітньо-культурний синтез змісту навчання, але «вербальна інформація навчального середовища має доповнюватися сенсорною інформацією мистецького середовища». Зазначається, що педагог, у сфері дизайну, для поєднання змісту освіти і художньої культури реалізує «перетин кількох духовних площин: інтелектуальної (культура розуму), морально-етичної (культура почуттів), естетичної (культура творчості)».

Ігор Савенко обґрунтовує «необхідність синтезування традиційно технологічних знань з художніми» [6, С. 247], що є головним результатом освітнього процесу: будь-яка діяльність, в тому числі і конструкторська, пов'язана з поняттям краси. Співвідношення художньої і конструктивної діяльності є одним із складних і важливих питань естетики. Із цього співвідношення витікають складні взаємозв'язки проєктно-дизайнерської і трудової діяльності. В результаті цього дизайнерська сфера діяльності людини, зокрема об'єкти праці, розглядається як витвір мистецтва [6, С. 250]. Підтримує таку позицію і Я. Панасюк: «Співвідношення «дизайн – мистецтво» у вимірі сучасності більш доцільно розглядати у системі їхніх взаємозв'язків, а не протиріч» [3, С.81].

В системі професійної освіти вагома частка фахівців, які приймають участь у процесі підготовки майбутніх дизайнерів належить педагогу який володіє фаховими компетентностями дизайнерського спрямування. Такий фахівець повинен об'єднувати у собі одночасно і педагога і дизайнера. Рівень такого фахівця залежить від розвиненості художньо-творчих нахилів і здібностей, ступеня оволодіння дієвими знаннями з формотворення, методикою креативного пошуку, образною мовою пластичного мистецтва й технологією художніх матеріалів, що зумовлює ефективність професійної діяльності.

В. Пелагейченко вважає, що професійно компетентний педагог це той, хто успішно розв'язує завдання навчання й виховання, готує для суспільства випускника з бажаними психологічними якостями; задоволений професією; досягає бажаних результатів у розвитку особистості учнів; має й усвідомлює перспективу свого професійного розвитку; відкритий для постійного професійного навчання; збагачує досвід професії завдяки особистому творчому внеску; соціально активний у суспільстві; відданий педагогічній професії [4, С. 58.].

Метою дизайнерської діяльності майбутніх фахівців професійної освіти є створення середовища або речей, які були б функціональними, ергономічними, зручними, корисними і естетично виразними; проєктувати емоції і розвивати чуттєвість.

Завдання такої діяльності поділяються за зовнішніми та внутрішніми рисами. До зовнішніх рис належать такі: функціональність речей і об'єктів, характер формоутворення та соціальна спрямованість діяльності. До внутрішніх рис відносяться: експериментальна/функціональна направленість діяльності, ексклюзивність/традиційність виробів, вільна/масова інтерпретація образів та ідей.

Відзначимо, що метою дизайнерської діяльності є не тільки створення штучного предметного середовища, гармонійного з природним, яке б задовольняло потреби людини, але й створення речей, які відповідають їх культурним запитам, є красивими, потрібними і зручними у застосуванні.

Основними завданнями дизайнерської діяльності є: формування масової споживчої культури, створення гармонійного предметного середовища, утилітарно-функціональні завдання, проектування промислових виробів з новими робочими функціями, модернізація промислових виробів з метою підвищення комерційної корисності, оновлення, удосконалення, осучаснення зовнішньої форми виробів.

Аналізуючи об'єкти дизайну слід відзначити, що до них відносять вироби, комплекси і системи, які мають утилітарне значення у будь-якій сфері або середовищі життєдіяльності людей, де соціально-культурно обумовлено (в тій чи іншій мірі) людське спілкування.

Вивчення та аналіз функцій дизайну дозволив виявити ряд пріоритетів, та розмістити їх у наступній послідовності (за В. Ю. Медведєвим): перетворювальна, пізнавальна, аксіологічна, комунікативна, соціально-економічної ефективності, екологічна, виховна, художня, гедоністична. До засобів дизайну відносять: об'ємно-просторову структуру композиції, масштаб і масштабність, метр і ритм, симетрію і асиметрію, статику і динаміку, контраст і нюанс, тектоніку і колір, пропорції та ін.

Логічним результатом дизайнерської діяльності є ескізний проєкт (на початковій стадії) та технічний дизайн-проєкт.

Невід'ємною умовою самореалізації майбутніх фахівців професійної освіти у сфері дизайну, спрямованій на проектування і створення речей, наділених новими утилітарними якостями є художня творчість, відсутність якої перетворює діяльність фахівця художнього профілю на звичайне ремесло. Дизайнерська діяльність завжди передбачає обов'язкове внесення новизни в продукт діяльності, що можливо лише за наявності високої професійної компетентності. Слушною є точка зору С. Чирчика, що функція такої діяльності стимулює процес пізнання та ґрунтується на тому, що художній образ несе в собі інформацію про закони природи і передається засобами різних видів мистецтв (через малюнки, пластику, танці, звукове конструювання) [1].

Педагогічна професія відноситься до професій типу: "людина – людина" (за Е. А. Климовим). Цей тип професії визначається наступними якостями людини: стабільно хорошим самопочуттям в ході роботи з людьми, потребою в спілкуванні, здатністю подумки ставити себе на місце іншої людини і розуміти наміри, помисли, настрої інших людей, умінням розбиратися у взаєминах людей, здатністю добре пам'ятати, тримати в голові знання про особисті якості багатьох різних людей і т. д.

Людям цієї професії властиві: уміння керувати, вчити, виховувати, "здійснювати корисні дії для обслуговування різних потреб людей". Надзвичайно цінними і незамінними є: вміння слухати і вислуховувати; широкий кругозір; мовна (комунікативна) культура; "душознавча спрямованість розуму, спостережливості до проявів почуттів, характеру людини, її поведінки, уміння або здатність подумки представляти, моделювати саме її внутрішній світ, а не приписувати йому свій власний або інший, знайомий з досвіду"; "проєктувальний підхід до людини, заснований на впевненості, що людина завжди може стати краще"; здатність співпереживання; спостережливості; "глибока переконаність у правильності ідеї служіння народу в цілому"; рішення нестандартних ситуацій; високий ступінь саморегуляції [7].

На наш погляд, дизайнерська діяльність майбутніх фахівців професійної освіти включає в себе володіння культурно-історичними та художньо-естетичними знаннями; уміння та навички художньоестетичного сприймання, аналізу й інтерпретації творів мистецтва відповідно до авторського задуму, розуміння єдності форми та змісту; прагнення та здатність реалізувати на практиці художньо-естетичний потенціал для одержання власного неповторного результату творчої діяльності; здатність розуміти і власноруч створювати художні твори, грамотно користуючись засобами художньої виразності та мовою образотворчого мистецтва (технічність і спроможність створювати образи); володіння системою вмінь і навичок аналізувати, інтерпретувати та оцінювати твори мистецтва, виявляти їх національну своєрідність; володіння знаннями основних стильових напрямів у мистецтві, сукупності ознак, що дають право стверджувати про належність досліджуваного об'єкта до певного стилю, уміння за необхідності створювати об'єкти із заданими стильовими характеристиками; допитливість, свіжість погляду, здатність вибирати в хаосі повсякденних вражень найбільш яскраві для їхнього подальшого втілення; здатність до художньої самореалізації, культурного самовираження, задоволення потреби в духовному самовдосконаленні та мистецькій самоосвіті; сформоване особистісноціннісне ставлення до мистецтва та навколишнього світу, здатність до сприймання, розуміння і творення художніх образів; проєктну компетентність, яка реалізується через здатність до генерування ідей, висування гіпотез, фантазування, асоціативного мислення, тобто творчого процесу, що складається з етапів підготовки (інтенсивне ознайомлення з проблемою), натхнення (виникнення ідеї, дія уяви), інсайту (мить осяяння, раптового розуміння) та ухвалення рішення (виконання творчого задуму); бачення протиріч, перенесення знань та вмінь у нові ситуації, відмова від нав'язливих ідей,

подолання інертності та надмірної критичності мислення, незалежність суджень; здатність до оцінного судження розвиненості художньо-творчих нахилів і здібностей, ступеня оволодіння дієвими знаннями з формотворення, методикою креативного пошуку, образною мовою пластичного мистецтва й технологією художніх матеріалів, що і зумовлює ефективність професійної дизайнерської діяльності.

Перелік використаної літератури

1. Акмеологічний підхід у професійній підготовці майбутніх дизайнерів / Сергій Чирчик // Вища школа : наук.-практ. видання, 2011. – № 5/6. – 36с.
2. Жлудько В. М. Теоретичні основи педагогічної дизайн-освіти УДК 37.035.3(073) Педагогіка і психологія професійної освіти. 2013, № 3 – С. 124-131.
3. Панасюк Я. Дизайн як мистецтво у вимірі сучасності. Функції дизайну в сучасному світі: виміри 2019: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (22–23 березня 2019 року): Суми ФОП Цьома С. П., 2019. – 120 с.(С. 81).
4. Пелагейченко В. Ключові компоненти компетентності вчителя / В. Пелагейченко // Відкритий урок: розробки, технології, досвід. – 2009. – № 2. – 58 с.
5. Рижова І. С. Дизайнерська діяльність: сутність, структура, механізм і спрямованість. Гуманітарний вісник ЗДІА. Вип.22. 2005. С.156 - 169.
6. Савенко І. Обґрунтування організаційно-педагогічних умов викладання дизайнерських дисциплін у закладах освіти. Дизайн-освіта майбутніх фахівців: теорія і практика [Електронний ресурс] : матеріали II Всеукр. наук.-практ. заочної конф., (21–22 берез. 2017 р., м. Полтава) / уклад. Є. В. Кулик, І. В. Савенко ; Полтав. нац. пед. ун-т імені В. Г. Короленка, каф. основ виробництва та дизайну. – Полтава : ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2017. – 258 с. – Режим доступу: <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/7766>.
7. Шевченко Анна. Компетентнісний підхід у навчанні художньому проектуванню майбутніх фахівців з дизайну / Анна Шевченко // Наукові записки. – Випуск 9. – Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти. Частина 3. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2016. – С. 77-80.

УДК 745/749(477.53)

НАРОДНІ ПРОМИСЛИ РЕШЕТИЛІВЩИНИ

Вакуленко Надія Вікторівна

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка
м. Полтава

Анотація. У статті розглядаються історичні аспекти розвитку народної творчості Решетилівщини. Аналізуються етапи розвитку різних промислів, музеїв, закладів мистецької освіти, відродження традиційного народного мистецтва та народних промислів, підвищення ефективності державного управління у сфері збереження традиційних осередків народних художніх промислів, створення сприятливих умов для творчості народних майстрів.

Ключові слова: народні промисли, вишивка, ткацтво.

Містечко Решетилівка, що на Полтавщині — справжня скарбниця українського народного мистецтва. Решетилівські майстри ткацтва, килимарства та вишивки відомі в усій Україні з кінця XIX ст. Наявність породи тонкорунних овець та якісної вовни, унікальні техніки ручної вишивки, ткацтва та народний досвід зумовлювали стрімкий розвиток народної творчості в Решетилівці [1].

Протягом століть Решетилівка перебувала у вирі історичних подій.